

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utcz. 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr: bélyegilleték minden hirdetés után kűtön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, Erzsébettér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

M.-Vásárhely, 1874. okt. 6-án.

Perredtartásunknak tagadhatlanul egyik legnagyobb hibája, miként nagyon ragaszkodik az alakiságokhoz; állításunk mellett szól az azzal egyidejűleg életbe léptetett semmitőszéki intézmény.

A Horváth B. féle törvényjavaslat általános indokolásánál emlékszünk, a per külsőségeire való tekintetek az által indokoltattak, mert ezzel a szóbeliség mielőbbi behozatala lett tervbe véve, a hol pedig az alakszerűségeknek általában tulnyomó részük van.

Nem tagadhatjuk, hogy a szóbeliség fontos és felette üdvös hatással van az egész perre, s magunk is jobb szeretttük volna a julius végén beterjesztett perrendtartási novella helyett egy a szóbeliségre fektetett kész törvényjavaslatot látni, azonban tévedés lenne azt hinni, hogy egy szóbeli eljárás is igazságszolgáltatási nyomorainkat minden tekintetben orvosolhatná.

A mire szükségünk van, az abban áll, hogy a per minél egyszerűbben vezetessék a bíró szemé elé, ennek megtörténte után pedig a bíró egyéni okszerű meggyőződése után döntse el a tények igazságát.

A szóbeliség igaz, nagyon elősegíti az érintett eljárást, azonban az egészben csak úgy lesz elérhető, ha szakítunk a régi formalisztikus szellemmel.

Nem kell ehez valami magasan álló eszközkhöz nyulni, s ha szabad mondanunk — ezélnkat, épen retrográd irányban haladás által fogjuk elérni, mert vissza kell térnünk a peres eljárás legkitűnőbb mintájához, a régi római peres eljáráshoz.

A római eljárásnál semmi forma, semmi bizonyítási szabály sem korlátozta úgy a feleket, valamint a bírót; itt a per a peresfelek és bíró egyöntetű, olyszerű tevékenységéből állott, mely a valódi tényálladék a peres kérdés eldöntéséhez vezetett; a bíró nem volt épen csak ahoz kötve, mit a felek előadtak, hanem mint a felekkel egyenjogositott faktor működött az igazság kiderítése körül és az ítélet itt a tény kérdés igazságának megoldása volt.

Hogy ilyen eljárás mellett a szóbeliség nélkülözhetlen volt, azt mondanunk sem kell; oly nélkülözhetlen, hogy ezen eljárás a szóbeliséget, ha nem is létezik, megteremtette volna; de maga a szóbeliség, elszakítva a többi perintézményektől, különösen a bizonyítékok szabad méltánylái elvétől, a kívánt eredményhez soha sem vezetett volna.

A jelenlegi bizonyítási theorianál nem a peres tény képezi tulajdonképp a bírói eljárás tárgyát, hanem az, a mi a perben előadatott, tekintet nélkül arra vajjon kimeríti-e a peres kérdést

vagy nem, ezen perben az ugynevezett res judicata, nem az ügy eldöntése, hanem elintézése forog fenn; az ily eljárás következményei persze nem lehetnek egyebek, mint az írásbeliség, mert a papir sokat eltűr és a tárgyalási elv, melynek „quod est in actis, non est in mundo“ tételében a formaliszticus szellem leghivebben tükrözik vissza.

Lesz-e a magyar törvényhozásnak bátorsága egy ily a bizonyítékok szabad méltánylásával egybekötött szóbeliségre fektetett perrendtartás alkotásához fogni, s egy ily messze kiható reformmal a jogászvilág elé lépni — nem tudjuk; mostani codificationális készülleteink legalább kevés reményt nyújtanak ez eszméhez; azonban teljes és őszinte meggyőződésünk, hogy míg időnk szelleme ezen eszmének testet nem ad, addig igazságszolgáltatásukon gyökeresen segítve nem lesz, s codicatoraink mindig setétben tapogatódnak.

Az ügyvédi rendtartásra vonatkozó törvényjavaslatnak életbeléptetésére szükséges előmunkálatok gyorsan haladnak az igazságügyminiszteriumnál, és minthogy a többiek közül úgy a jelenleg Magyarországon működő ügyvédekre vonatkozó szükséges adatok már összeállítattak, valamint a föllállítandó ügyvédi kamarák székhelyei is már meghatározottak, biztosan lehet várni, hogy a főnemlített törvény annak a törvényhozás által lett elfogadása és illetőleg kihirdetése után azonnal fog életbeléptetni.

Az igazságügyminiszternek ezen tevékenységeért csakis a legnagyobb elismeréssel lehetünk, a mennyiben leginkább ezen törvény mielőbbi életbeléptetése a napról-napra inkább szaporodó felek által ügyvédek ellen emelt panaszok, illetőleg azok ellen megindítandó fegyelmi vizsgálatoknak fog véget vethetni.

Minthogy a főállók szabályok értelmében a kir. bírának nem nyugdíjképes özvegyei csak végkielégítésre tarthatnak igényt, és minthogy mindamellett gyakran előfordulnak esetek, hogy az illető özvegyek részint rendes, részint pedig kegyelem útján kegydíjért folyamodnak, nehogy az ilyen a szabályokkal teljesen meg nem egyeztethető engedélyezések által az államnak kár támadhasson, a mint értesülünk, a minisztertanácsban valószínűleg már legközelebből egy határozat fog hozatni, mely a kir. bírának nem nyugdíjképes özvegyeivel való elbánás körül követendő egyöntetű eljárást meg fogja állapítani.

A városi főispánok intézményének kérdése a belügyminiszter egy legújabb intézkedése folytán egy lépéssel ismét közelebb jutott megoldása stadiumához, a mint halljuk ugyanis a belügyminiszter a legtöbb városi főispánnak kijelenté, miszerint működésük ez év végével megszűnik. Hogy e „tudatás“ nem jutott el minden városi főispánhoz, annak oka az, hogy némelyek még továbbra is megmaradnak hivatalaikban. Nevezetesen a délmagyarországi némely városok főispánjai. Miután a városi főispáni intézmény tudomás szerint törvényen alapul, megszüntetése is az országgyűlés hozzájárultával formalis törvény által következhetik be. E megszüntetés nem hiszszük, hogy akadályokba ütközzék, hiszen általa egy oly intézménytől szabadulunk meg, melyet nemcsak mi declaráltunk mindig fölöslegesnek, költségesnek és haszon nélkülűnek, hanem a tapasztalat is annak bizonyítá.

Jogi szemle.

Törvénytészéki csarnok.

Farkas Béni s társainak rablógylkosság, tolvajság s több más büntetteiben, 1874. szept. 21-én kezdett vett végtárgyalás folytatása.

Szeptember 30-kán.

Tárgyaltatik bukovinai Schmil Turman kárára elkövetett tolvajlás.

Vádlott: Hersch Abzug, védője: ügyvéd Dájbukát János.

A végtárgyalás kikiáltása és a szabályszerű előzmények után kir. ügyész előadja a vádindítványt, mely a következő tényállást foglalja magában:

Schmil Turman bukovinai lakostól 1867. ápril 11-ére viradólag bezárt istállójából egy 90 forint értékű almás-szürke lovát ellopták. Tettes az istálló hátulsó oldalán rést bontva, az ablakon az előpitvarba hatolt s az istálló ajtaját betörve, a pitvaron keresztül elvitte a lovat. Másnap reggel a tényt nyomozván, egy helyre talált káros, melyen egyfogatu szekér étetése, de két ló nyoma látszott, s ez egész Andrásfalváig vezette őt. A szekérnyom látható volt azon túl is, de csak egy lónyomot lehetett észlelni. Valószínűvé vált tehát, hogy az egyik ló Andrásfalván maradt. Hosszas ideig egy Somer Weis nevű zsidó állott gyanu alatt, míg végre jelen vádlotthoz terelte őt a vélemény, kinél a lovat meg is kapta.

Vádlott a végtárgyalás rendjén tagadta, hogy lopta volna; ő azon időben Bukovinában sem járt, a lovat 60 frton vásárolta. Vádlott még a vizsgálat rendjén azt állította, hogy ő azért nem vett vásárczéduát, mert az Bukovinában nem szükséges, ez azonban az ellenkezőnek hivatalos bizonyítása által megczáfoltatott.

A kir. ügyész végindítványa és védő azon védelme után, melyben alanyi bizonyíték hiánya miatti felmentést kér; vádlott lopásbani részesülésért büncsnek mondatott ki, mely ítéleten kir. ügyész megnyugodott, védő felebezett.

Ugyanezen napon tárgyalatott a parajdi Wallits József kárára elkövetett tolvajlás.

Vádlottak padjain ülnek: Farkas Béni, Krochmanlich Herman és Schmitz Márkusné.

Védő ügyvédek: Szentmiklósy Károly, Kuti Albert és Blumenfeld József.

A tényállás következő:

1867. okt. 17-ére viradólag parajdi fogadós Wallits József lakszobájából számos asztal- és ágyneműeket s ékszereket loptak el 1081 frt 77 kr. o. értékben. Káros elsőbben a tetteseket eredménytelenül nyomozta, míg a gagyi betörési tolvajság alkalmával elfogott egyének közül egyiket (Ottávát) fölismerte arról, hogy egy háttel a tény előtt fogadójában volt, ott azt állította, hogy Gy.-Szt-Miklóstra megy haszonbér kivétele végett; de két fertály bor mellett mégis csak ott hált. E körülmény gyanusá tette nevezettet, s a vizsgálat ellene meg is indítatván, kiderült az, hogy Farkas Béni, Krochmanlich, Ottáva, Grünberger Samu s egy magyarhoni zsidó, ötön, elmentek jelölt időben Parajdra, hol Béni bement a fogadóba, a többiek künn leskelődtek. Éjjel után Ottáva álkulcsal kinyitotta az ajtót s véghezvitték a lopást; Krochmanlich Schmitz Márkusnének gyűrűket adott át, részint eladás végett, részint készpénzért.

Farkas Béni a végtárgyaláson még azt is tagadja, hogy ő valaha Parajdon járt volna, s bár Krochmanlich szemébe mondja cselekvényüket, ő „semmit sem tud róla,“ pedig elébe tartatik az elhalt Jutkovich Heiman

azon vallomása is, hogy neki ép Béni beszélte el az egész elmondott esetet.

Schmitz Márkusné beismeri, hogy Krochmanlichtól ékszereket vásárolt; de tagadja, hogy eladás végett abból valamit felvállalt volna és tudta volna, hogy azok lopottak.

Vezető: Tudhatta, hogy e portékák gyanúsok, mert ismeretlen egyén adta azt.

Vádlott: En nem tudtam, mert ő úgy nézett ki, mint egy úr.

Vezető: Hát miért adta azokat mindjárt zálogba?

Vádlott: Mert pénzre volt szükségem; én egyebet is adtam zálogba, nem akartam ily dolgokból gazdagodni.

A végindítvány és védelem után Béni és Krochmanlich, mint közvetlen tettesek, a lopási bűntényben bűnösöknek nyilvánítottak; első azon okból, hogy Krochmanlich tanuskodott ellene, káros fehérműje kezén találtatott, Jutkovichnak maga beismerte, s végül oly ember, kiről ez fel is tehető; Krochmanlich saját vallomása alapján.

Schmitz Márkusné pedig vagyonbiztonság elleni áthágásban találtatott részesnek, mivel a 17 frt értékű tárgyat csak 4 frt 50 kron vette meg, s azokat hamar túlalta.

Ez ítélet ellen Béni és Schmitzné védője: Szentmiklós és Blumenfeld, felebbeznek, Kuti megnyugszik. Kir. ügyész is Schmitznére vonatkozólag felebbezést jelent.

Október 1-én.

Az Egerbegy környékén ismeretlen tettes kárára elkövetett tolvajság.

Farkas Béni többiekkel összhangzólag bevallotta, hogy 1867. október havában Jutkovicsal ketten a Mezőségnek egyik határáról két lovat loptak. Az egyiket Béni adta el, a másikat Krochmanlich, ki tudta azt, hogy ezek lopottak. A lovak értéke 60—80 frt; káros nem volt föltilálható.

E beismerések alapján Farkas Béni a lopásban, mint közvetlen tettes; Krochmanlich pedig, mint bűnrészes, ítéltettek el. Ez ítéleten mind a védők (Szentmiklós és Kuti), mind a kir. ügyész megnyugodott.

Ugyanezen napon tárgyalatott a kereszturni Ördög Péter s neje kárára elkövetett betörési tolvajság.

Vádlottak padján ülnek: Farkas Béni, Krochmanlich Herman, Fisch János és Schmitz Márkusné.

Védők: Szentmiklós K., Kuti A., Benkő J. és Blumenfeld J.

A tényállás következő:

1867. decz. 29-ére viradóiag Ördög Péterné lakának hátulsó szobájában az ablaküveget kivágva, az ablakot belülről kihorgolták, bemásztak a házba s onnan legnagyobb részt ágyneműeket hoztak el 198 frt értékben. Kutatás folytán kiderült a következő körülmény.

Fisch János, Ottáva F. és Farkas B. nevezett éjjel egy szánnal az ablak alá hajtottak s eszközölték a lopást, melybe később Krochmanlich is belegegyezett, s melyből Schmitz M.-nének kifizették a kontót.

Fisch J. elismeri, hogy ott voltak, csak tagadja, hogy ő a lopásról valamit tudott volna. Ő kocsis volt, a szekérnél maradt, a többiek — mikor már útnak indultak — hozták a portékát s szekérre rakták. Ezzel szemben Krochmanlich és Ottáva azt vallották, hogy vádlott magaa is segített kihozni.

Farkas Béni az egész dologról semmit sem mond; ő azt is tagadja, hogy Schmitznénél lett volna s annak fizették volna mátráczokkal a kontót.

Schmitzné azt állítja, hogy ő azok lopott természetét nem tudta, mikor elfogadta fizetésbe.

Vezető: Maga előbb azt állította, hogy azokat egy ismeretlen embertől vette.

Schmitzné: Nagyon meg voltam ijedve elfogatásom miatt s azért mondtam Ottávára.

Vezető: Maga a kapott párnahajakat eldarabolta a gyermekeknek; mi czélból tette ezt?

Vádlott: Nekem rossz czélom nem volt, nem gyanítottam, hogy lopottak; s mivel Ottáva azt mondtotta, hogy el is fogja adni, azért voltam bátor elrontani.

Vezető: A vizsgálat rendjén 6 párnahajat mondtott s most négyet, mi az oka?

Vádlott: Megfeledeztem, mert rég volt.

Vezető: Mit gondolt ez emberekről, kik annyit utaznak körül?

Vádlott: Nem gondoltam semmit, mert nőtlenek voltak.

A bizonyítási eljárás befejezése s az ügyész és védők nyilatkozatai után kihirdettettk a következő ítélet:

Fisch a lopási bűntényben bűntársnak s a többiek bűnösöknek mondatnak ki.

Kir. ügyész és Kuti ez ítéleten megnyugodtak, a többi ügyvéd felebbezett.

Tárgyalatott kolozsvári Ungvári Ferencnek veszélyes fenyegetéssel okozott nyilvános erőszakossági és csalási bűnténye.

Vádlott: Ungvári Ferenc.

Védője: ügyvéd Dobai Albert.

E kettős bűntény a következőleg nyomoztatott:

Müller János es. kir. esendőrmester 1867. decz. 17-én jelentést tett a kolozsvári városi tanácsához, hogy Ungvári Ferenc őt veszélyesen fenyegette. Súlyos ugyanis — miután azon időben Kolozsvárt sok rablás s tolvajság történt — figyelő-álláspontba helyezte magát Ungvárral szemben, ki fogva volt az előtt lopásért és fizetésével arányban nem álló költségeket tett. Vádlott ez örködésért haragudott, s egy fogadóban tanuk előtt szidta „a szász“-ot, hogy meglövi.

A tanuk bizonyították ugyan a vizsgálat rendjén azt, hogy e fenyegetést tette, de az egyik tanu (a fogadós) ellene vádaskodott — mint Ungvári állítja — azért, hogy helyébe lépjen, a mi meg is történt; s a fogadós pedig azért, mert az általa följajánlott szerelmet nem viszonzta vádlott.

Mint a végtárgyaláson elbeszélte, a tény egészen másképp állott. Ő, mint vámos, egy kis időre szünetelni ment s az alatt egy Szász nevű ember maradt helyette. A mint iddógált a fogadóban, jön egy ember s jelenti, hogy Szász az utazókkal gorombán bánik; erre jajdult fel tehát vádlott s szidta Szászt, de nem a zsandárokat, vagy ép Müllert, annál is inkább, mert súlyos maga beismerte, hogy ő nem szász s neki szemébe nem is mondott semmit.

Ily körülmények közt a tényállás megállapítható nem lévén, vádlott, bizonyítékok elégtelensége miatt, a vád alól fölmentetett. Hasonló történt a csalási bűnténnyel is.

Vádlott Ungvári F. azért is vád alá volt helyezve, hogy 1867. decz. 14-én felöltönye zsebében egy hamisan kiállított papi bizonyítvány találtatott, melyben Németi Zsigmond születése tanusított, melyet ő használni nem akart.

Ez azonban vádlottra bebizonyítható nem lévén, a csalási bűntény alól is fölmentetett; mely ítéleten mind az ügyész, mind a védő megnyugodtak.

Végül, ugyanazon napon tárgyalatott a bozsi Bozsi Lajos kárára elkövetett tolvajlás.

Vádlott: Krochmanlich Herman.

Védő: Kuti Albert.

A tényállás — mint azt káros elbeszéli — következő:

Bozsi Lajos 1867-ben Szász-Régenbe ment 320 forinttal terhelve, ökröket vásárolni, a Lőrincz-napi vásár alkalmával.

A vásár 2-ik napján alkudni is kezdett két ökröt 310 frton, a midőn közbe lépik egy úri ember, s bele szól, hogy igen drágán akar vásárolni; ő tudja, mert mészáros Segesvárról. S ráveszi az öreg szekely embert, hogy hagyják másnapra a vásárt, majd ő ingyen behozza sérelmet Vásárhelyre, mibe az belenyugodott. Másnap a fogadóban borral kínálja társa az öreget, melyből két pohárral meg is ivott; megjegyzendő, hogy a pohár bort az oldalszobából hozták ki. Ezután kimentek a szekérhez, de többre súlyos már nem emlékszik, csak arra, hogy másnap reggel a piacon gerendákon feküve találja magát, megfosztva derékszíjától és pénzétől. A tény elég világos volt, de a tettes tovább állott.

Négy hóval azután hírt vesz súlyos, hogy Ákosfalván rablókat fogtak el, oda megy s engedély útján megvizsgálva őket, az ál-mészáros Krochmanlich képeben ismerte fel, miért ez vád alá is helyeztetett.

Vádlott a végtárgyalás rendjén tagadta, hogy ő lett volna a kérdéses egyén, hiszen ő akkor Brassóban volt s különben is bevallaná ő azt ép úgy, mint a többi bevallotta.

Vezető: Első kikérdezése alkalmával azt mondtotta, hogy járt akkor Régenben.

Krochm. Igaz, azt mondtam; de ez akkor volt, mikor tényeim tagadtam.

Súlyos a végtárgyaláson kijelenti, hogy ő vádlottat jól megismerte s akárhányszor kész arra megesküdni.

Krochmanlich e közben kéri, hogy súlyos küldessék ki, mert ő egy biztos kérdést ajánl föltenni.

Bozsi kimenvén, vádlott azt óhajtja megkérdezteni: mondja meg súlyos: minő alakban viselte szakálát az ál-mészáros; mert a midőn ő Dézsánáról hazajött, azután mindig elől kivágta.

Súlyos ezt épen nem tudja; de azt tudja, hogy oly cifra öltözetben volt (szerte néz a jelen levőkön), hogy e szobában senki sem hasonlítható hozzá.

Felmutattatik neki a Jutkovich, Ottáva és Krochmanlich arc képe s azok közül előbb az elsőre gyanakszik; később kijelenti, hogy épen tisztán nem tudja a képekből megítélni.

Vezető: Mi volt a borban?

Bozsi: Én nem tudom, de oly jó volt, hogy megittam volna egy cseberrel.

Vezető vádlotthoz: A tény annál valószínűbben terheli magát, mivel elfogatása alkalmával egy mérges folyadékot tartalmazó lapos üveget és farkas-gombával gyurt pogácsát is találtak magánál; vallja tehát be az igazat?

Vádlott: Azokat nem nálam kapták, csak a széken voltak, de hozzám nem tartoztak.

Ily körülmények folytán bizonyíték nem léteztén vádlott a kir. ügyész indítványával összhangzólag a vád alól, bizonyítékok elégtelensége miatt, fölmentetett, mely ítéleten mindkét fél megnyugodott.

A „Székely Hírlap“ szerkesztőjének.

II.

Szász-Régen, 1874. szept. 29.

Folyó hó 28-án a Szász-Régentől negyed órányira fekvő Abafája községében egy földész telkén több széna- és szalma-kazalok és szalmával fedett épületek közepette két kazal széna meggyulván, tűz ütött ki, melyet azonban az ottani lakosoknak — a gyulás hamar észrevétetvén — sikerült még csirájában elfojtani. A tűz keletkezésének a maga idejében lett észrevétele mellett, sokat befolyt annak elfojtására a községnek egy igen használható szivattyuja, a melyet az ottani lakosok t. Meiszner József úr erélyes elismerést érdemlő vezénylete mellett igen ügyesen és szép eredménnyel felmutatása mellett kezeltek, elannyira, hogy ennek hiányában kétségkívül a község házainak legalább egyharmada a lángok martalékává lett volna.

A nélkül, hogy szerénységet követné el, legyen szabad megemlítenem még, miszerint a tetteleg szolgálattal még át nem vett szász-régeni önkéntes tűzoltó-egylet, a tűzoltó főparancsnok által fúvatott riadóra, egy fél óra alatt, szolgálattal följajánlani, tömegesen a tűzhelyén termelt; a mely tényből alaposan lehet következtetni, miszerint a szász-régeni kis tűzoltó-egylet a hozzá kapcsolt várakozásnak minden tekintetben meg fog felelni.)*

Egy szivattyus.

Kovácsna, 1874. október 2.

Tekintetes szerkesztő ur!

Kovácsna nagy község a jelen év okt. hó 1-én meg-ejtett megyei képviselők választásánál ártettségének a leg-szebb tanujelét adá; mert a megyei képviselő bizottmány gyűlés által három év lejártával kisorsolt két személynek egyikét Csia György kir. aljárásbirót újból megválasztotta képviselőjének, a másik helyett pedig ügyvéd Deák Gyulát ajándékozta meg bizalmával.

Az ellenjelöltek közül egyik 5, a másik csak 6 szavazatot nyert.

Keloti.

K ü l f ö l d.

A párisi „La Presse“ az európai helyzetről azt írja, hogy az európai általános egyetértés mindinkább helyreáll s a különböző kabineteket békés érzelmek lengik át, a melyek már meg is termék gyümölcseiket. Oroszország közeledése egyrészt Angolországhoz, másrészt Ausztria-Magyarországhoz: az európai nyugalom fenntartására befolyással volt. Azon körülmény, hogy a dán király egyik leányát az angol koronahghez, a másikat az orosz trónörököséhez adta nőül, Dánia további önálló fennmaradásának zálogául szolgál, mire szükség van a germanizmus terjedése ellen. Különösen az osztrák-magyar monarchiára nézve még megjegyzi, hogy ezen monarchia, mely oly fontos szerepet játszik az európai egyensúlyban, mivel Európa középpontján a germanizmus ellen korlátot képez s ez okon megszilárdulásában minden hatalmasság részt vesz, napról-napra tömörül és egyenletessé válik. A béke barátainak meglegedéssel keil Ferencz József sikereire és az osztrák-magyar monarchia megszilárdulására tekinteniök.

*) Mult számunkból tér szűke miatt maradt ki.

Bécsbe császár-király ő Felsége okt. 5-én érke-
vissza.

Erzsébet császár-királyné okt. 3-án Strassburgba
kezett s egy napig ott időzött; 4-kén este Münchenbe
kezett és a „Hotel zum bairischen Hof“-ba szállott.

Bécs, okt. 3. Visszatetszőleg hatott Rauscher bi-
rnok hgprimásnak egy, a papokhoz intézett szenvedé-
es körlevele, melyben a porosz kormány által a keresz-
nyiség kipusztítását hangsúlyozza s a párisi commune-
al hasonlítja össze.

Berlin, okt. 3. A legújabb magyar kincstári bon-
kat a mai börzén $\frac{3}{4}$ percent felülfizetéssel vették.

London, okt. 3. A „Juan“ spanyol gőzös Santan-
erből Sligóba (Island) megérkezvén, az angol tengerparti
tóság által letartóztatott, mivel 13 Armstrong ágyut
t földlétén, melyek állítólag a Carlistáknak voltak
ánva. A hajó kapitánya azt állítja, hogy az ágyukat
erranónak viszi; azok csak kijavítottak Angolországban.
hajó még nem becsáttatott szabadon.

Yokohamu, okt. 2. Haber német consul gyilkosa
alálra ítéltetett. A „Mikadó“ sajnálatát fejezi ki a né-
ket követnek, ezen esemény miatt.

Róma, okt. 3. A hivatalos lap a királyi rende-
et közli, mely szerint a kamara feloszlatatik, az új
lasztások nov. 8. és 15-ére állítatnak meg s a parla-
ment újbóli megnyitása nov. 23-án lesz. Ugyanezen lap
ozza Bonghinak közoktatási miniszterré lett kinevezte-
ését.

Bécs, okt. 3. Király ő Felsége az északi sarkvidéki
peditió tagjai közül Brosch, Orel és Dr. Képesnek a
II. osztályu vaskoronarendet, Lusinának és Elluignek a
Ferencz József-rend lovagkeresztjét, a 16 matrónak a
koronás ezüst érdemkeresztet adományozta.

Hirrovat.

— József főherczeg ő fensége, — mint mult
számunkban már a lap sajtóban létekor beszorított hir-
en említettük — október 4-ike helyett, a mikor ünne-
élyesen kívántuk volna fogadni, egy nappal előbb, októ-
ber 3-án a reggeli vonattal érkezett meg; sem a katonai,
sem a polgári hatóság nem lévén tudósítva e meglepetés-
ről, a fogadtatás elmaradt, s a fenséges herczeg bérko-
csin hajtatott be a „Transilvania“ szállodába, hol külön-
ben az első emelet ő fensége részére volt fenntartva, de
itt sem állapodott meg, s a vendéglős azon tiszteletteljes
értésítésére, hogy ő fenségét holnapra vártuk, nevetve
mondá: „tudom, nagyon jól tudom, de nem vesztegethet-
jük az időt, dolgunk van“ és azzal a bérkocsin tovább
hajtatott ki Koronka felé a gyakorlatra, az ott gyakorló
honvédség nem kis meglepetésére és örömére. A főherczeg
a legnagyobb figyelemmel vizsgált meg mindent, a gy-
akorlatnál egyes mozdulatok hibás voltára is megjegyzést
tett, de általában nagyon meg volt elégedve a katonaság
berségével, gyors mozdulataival, a szigorú fegyelemmel,
a tisztek loyális bánásmódjával, és elismerését is fejezte
ki a tanusított előhaladás felett. A legénység egyes tag-
jai dícséretes viseletét is észrevette, s nem késett azok-
nak elismerését egyenkint velők tudatni, s tőlük egye-
bekekről is kérdezősködni, így ha meg vannak-e elégedve
az ellátással, stb. Figyelme oly aprólékosságokig kiter-
jedt, hogy egy-egy igen vastag bakkancsra is megjegyzést
tett, hogy az sérülést okozhat; egy másik köztiténnek
fegyverét próbálta meg, és az azon lévő hibát saját ke-
züleg igazítva helyre, „megigazítva adom vissza“ válasz-
szal adta át. A gyakorlatról vissza egy közhuszár lován
jött, midőn Graef altábornagy a maga rezervában tar-
tott lovát akarta átadni, József főherczeg oda nyilatko-
zott, hogy: „ha a huszár el tud rajta ülni, el tudok ám én
is!“ Ily és hasonló nyájas bánásmód és leereszkedés,
érthetővé teszi, hogy a fenséges herczeg a honvédségnek
bálványozott főparancsnoka, annak őszinte ragaszkodását,
feltétlen bizalmát és szeretetét nyerte meg.

— Király ő felsége nevenapján tábori mise tar-
tatott a helyi rom. cath. imolában, melyen a katonai és
polgári hatóságakon kívül József főherczeg ő fensége is
jelen volt. Az ének karban különösen kitűnt Wégler szép
szoja, és igen sikerült volt a „Szálljon áldás rád az ég-
ből“ elneklése is.

— Ugyan e napon a főherczeg fényes banquettet-
tel vendégelte meg a honvéd törzstiszteket, és remek be-
széddel köszönté fel a legelső magyar embert — a ki-
selyt! Az ebéd alatt a katonai zenekar játszott.

— A barakkoknál szombaton a főherczeg megér-
kezése napján, és mint mult számunkban jól értesült for-
rás után előre is irtuk, vasárnap zeneestély volt, melyen
a katonai zenekar működött. Érdekes volt, midőn a fő-

herczeg ő fensége, ki mind két estélyt magas látoga-
tásával tisztelte meg, a készülöben lévő diszkapukat mu-
tatták, melyek holnapra várt megérkezésére készítettettek,
a főherczeg mosolyogva mondá „hiszen épen azért jöt-
tem korábban, hogy én is segíthessek önöknek“ A disz-
kapuk felirata ez: „üdvözlünk cs. kir. fenség, éljen Jó-
zsef főherczeg!“ A zeneestélyen nők is vettek részt és
virágcsokrokkal fogadták ő fenségét, mit ő igen szívélye-
sen megköszönt és többekkel röviden társalgott.

— A honvéd legénységre is kiterjedt a főher-
czeg ő fensége magas figyelme és jószágról dobozokban
hozott jó magyar káposztával és hussal vendégelte meg
az egész legénységet; nemcsak, hanem levitette az első
czigány zenekart, és a legénység pár perc alatt tánczra
kerekedett, a főherczeg ő fensége pedig beállott közibök,
s jó kedvűen nézte a „csárdások“ lejtését végig, maga is
többször bokázván. A legénység kedve nőttön nőtt, rá
gyújtottak az ismeretes nótára:

„Kossuth Lajos azt izente,

Elfogyott a regimentje“ stb.

A főherczeg mindezt örömmel hallgatta, sőt az egyik
huszár széles jókedvében a lábára taposván, egyik tiszt
rendreutasítására is azon választ adta, hogy hadják el,
hiszen most mulatnak. „A veres, fehér, zöld lobogó len-
gett a sátor-tábor felett, s az őrtanyák is mind nemzeti
színre festvék. Jól esik a szemnek, hát még a szívnek!“

— A sátor-tábor is részletesen megvizsgálta a
főherczeg ő fensége és igen szakértőleg bírálta meg min-
dent; a tüzvész eshetőségére nézve is megjegyzéseket tett
és elismerését fejezte ki Szabó János derék alezrede-
sünknek, ki több mint száz ezer forint megtakarítását
eszközölte az állam részére. A főherczeg ő fensége oda
nyilatkozott, hogy egy év alatt még egy ennyi barakkra
van szükség és így nemsokára a sátor-tábor építésének
folytatásához van kilátásunk.

— Szende Béla honvédelmi miniszter ő fensége,
szintén egészen váratlanul lepte meg a honvédséget és
tegnapelőtt reggel Fehérváry államtitkár kíséretében
városunkba érkezett; ő nmlga az az napi és tegnapi gy-
akorlatokban szintén résztvett és pedig honvéd-egyenru-
hában, lóháton.

— A székely főváros, Maros-Vásárhely városa
az első honvédet, József főherczeg ő fenségét ismét
keblében tisztelhetvén, ismét nagy fáklásmenettel tisz-
telgett ő fenségénél. Tegnapelőtt este a főtér ezerekre
menő sokaságtól hullámozott, midőn ő fensége a barak-
koktól hazatért és a közönség visszatartóztatlanul azonnal
éljenzésben tört ki. Alig érkezett meg ő fensége, a fákl-
ásmenet a Rákóczy búvós hangjai mellett, már a „Tran-
sylvania“-nál állott s az éljenzések egyre ismétlődtek.
Nemsokára József főherczeg és Szende Béla
honvédelmi miniszter megjelentek az erkélyen. A kitörő
éljenzések lezajltaival a maros-vásárhelyi dalárda a
„Hymnus“-t énekelte el, Voczelka derék kar-
nagyunk vezetése alatt, ki a kolozsvári dalárünnepe-
lyen versenyzésképen nyert ezüst karnagyi pálczát ez ünne-
pelyes alkalommal használta legelőször. A dalárda után
derék polgármesterünk: Borosnyay Pál üdvözölte egy
szép és hazafias beszéddel ő fenségét (sajnáljuk, hogy lap
zártá és tér szűke miatt e beszédet csak jövő számunk-
ban közölhetjük, de akkor egész terjedelmében fogjuk
közölni). Nemsokára ő fensége József főherczeg válaszolt
tiszta, érczes hangon; a magyar nyelv oly zengzetesen
hangzott ajkáról és oly remek, rögtönzött beszédet tartott,
a milyent még nem hallottunk. Körülbelől a következő-
ket mondotta: „Midőn néhány év előtt önök által barát-
ságosan fogadtatva, itt megjelentem, csak gyenge igére-
teket tehettem, nem azért, mintha a jóakarát részemről
hiányzott volna, erről akkor is biztosítam, a hadsereg
szellemében is biztam, mert hiszen magyar volt az; ha-
nem nem tettem ígéreteket azért, mert inkább a tettek,
mint a szavak embere akarok lenni. Tettel igyekeztem
tehát megmutatni a honvéd-intézmény iránti szeretetem;
és az érdem nem egyedül az enyim, itt jelenlevő honvé-
delmi miniszter: Szende Bélával (éljenzés) kezét
fogva (nagy éljenzés) megtettünk minden lehető a
honvédintézmény előhaladásáért, s hogy ma már ered-
mény előtt állunk, a mennyiben a honvédség harczképes-
ségéről győződhettem meg, az a mi fáradozásunk- és
igyekezetünkön kívül köszönhető a kiképzett derék tisz-
teknek s a hadsereg éltető lelke, a derék legénységnek,
kik megmutatták, hogy a magyar királyáért és hazájáért
lelkesezni tud, hogy hivek akarnak lenni a magyarnak
ezredéves történelmi hírnevéhez és mindenben egész oda-
adással, bizalommal támogattak, miért is köszönetem
fejezem ki. Hanem azért itt nem fogunk megállani, mert
a ki megáll — az hátrál. Minden törekvésem oda irá-
nyul, hogy a honvédség a hadászati képesség még ma-

gasabb fokát elérhesse és a székely havasoktól el az
Adriáig a békét biztosítsa, ha kell, erejét megmutassa.“
Ez után meglepő szavakban mond köszönetet a városnak
az ismételt kitüntetésért és szívélyes fogadtatásért; jól,
otthonosan érzi itt magát és biztosítja a várost, mely
annyi áldozatot hozott a honvéd-intézménynek, az ő sze-
retetéről és őszinte ragaszkodásáról. A beszéd végezte és
szünni nem akaró éljenzés után ismét a dalárda énekelte
és pedig egy oly székely indulót, a melyet ezelőtt hajdan,
s nem oly régen — még énekelni sem lett volna sza-
bad. Ki ne ismerné:

„Föl a harcra, föl, ha szükség, székelyek,

Hogy hazánknak ellenségi vesszenek!“

Igy ért véget e magasztos ünnepély, melyre e város min-
den polgára büszkeséggel és örömmel tekint vissza, szí-
vében sokszorosan ismételve, hogy: az első honvéd,
József főherczeg, az Isten a haza boldogi-
tására soká éltesse!

* Tegnap délután 3 óraker távozott el városunk
magas vendége Segesvár felé, a városi tanács tagjainak
kísérete mellett.

— Felhívatnak azok, kik a „maros-vásárhelyi ze-
nekedvelők egyetel“-nek működő tagjai kívánnak lenni,
jelentkezzenek minél előbb, bármelyik egyleti tagnál, hogy
igy, legkésőbb 2—3 nap alatt az összes működő tagok
egybegyűlvén, a zenekar mihamarább megalakíthatassék.

* A régi baromvasár-utca szabályozása alkal-
mával a régebb épületek nem kis megrongálást szenved-
tek, miért nem is mulasztották el az érdekeltek, hogy
kárpótlásukat az illető helyről ne követeljük. A kielégi-
tési összeget azonban alig egy néhányon fordították házuk
jobb karba helyezésére, s most a szép utczában ott disze-
legnek rendetlenül, izlést nélkülöző állapotban oly egyé-
nek háza is, kik e kárpótlási összeg nélkül is képesek
lettek volna az átalakítást eszközölni. Vajjon ez összeg a
szenvedett kár helyreépítésére s így egyszersmind az utca
szépítésére is adott az illetőknek, vagy pedig csak azért, hogy
ne méltatlankadjanak?! Mi azt hisszük, hogy a kárpótló
hatóságnak joga van az illetőket arra utasítani, hogy a
mennyiben legalább a város szépítése megkívánja, ez
összegeből arra is fordítsanak valamit.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésé-
ben az 1874-dik évi október 5-én és következő napjain
következő ügydarabok adatnak elő:

I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály k. t. r. bíró által.

Berger J. s t. Berger S. e. örökösödési jog, Hersch
S. Schmidt M. e. 6200 frt 3010 frt 50 kr. vizskereset,
Volf Károly Ruzs N. e. munkabér, Hintz J. Pervesen J.
e. munkadíj, Borbély N. Boltres S. e. ingóságok, Turcu
E. Puskariu J. e. vételár, Ferteu R. Sturm Gy. e. köl-
csón, Piperuca S. Csukurel A. s t. e. kártérítés, Toan-
kiu J. Toankiu C. M. hagyatéka e. adósság, Toma Lot-
reán Cimpoka J. e. kölcsön, Vlád B. M. Burra Sturza e.
kártérítés, Scherer J. Grudbrecher J. s t. e. perköltség,
Brechtner J. Magarei közs. e. adósság, Meister Lövi Za-
charias J. e. adósság, Dinu M. Prie T. e. kölcsön, Stein-
hausen T. Schneider J. e. adósság, Buta M. Dumitru J.
e. kölcsön, uje gyházi pénztár Popi s t. J. e. adósság, Kaiu
K. Nagy-Selyk közs. e. eskütelétel, Gogán J. Spire J. e.
bér iránti bűnügyök.

Csergedi János k. t. r. bíró által.

Macrea István Morariului Stefan Sára e. 300 frt,
Juon Dregán Petru Uritoriu s társai e. 55 frt, Stoja Sava
Moldován Tódor e. vh., Bakcsi József Seidenfeld Mór e.
3 frt 60 kr., Schnell Péter Brassó város s társai e. vh.,
Arsenie lui Petru Anna Munteán Dumitru e. 49 frt 77
 $\frac{1}{2}$ kr., Otrobán Radó s t. Cserei Gábor e. bérlemény,
Baricz Sándor Duma Gligor e. 140 véka gabona, Kőszegi
Károly Nandra Vaszília e. 63 frt és 5 frt, Kir kincs-
tár Fogarasi cs. kir. várparancsnokság ellen vh. iránti
perök.

Dr. Endes Gábor k. t. r. bíró által.

Pongrácz Jánosné Hull Sára e. tulajdonjog, Brassó
város községe Brassói százsz mézárós czéh e. 1877 frt 69
kr. adó, Barfi Márton Eisen Mihály e. gyámi számadás,
Lázár Juon Joanides György e. ingóságok, Ifj. Szabó Sándor
Csegezi Elek e. fekvők, Bakó Danielné Csonta László
e. kártérítés, Bartha Mihályné s t. Tornai Antalné s t.
e. egy belsőtelek, Merza Mária König János s t. e. igény
pere, Tischer Katharina Thaag Eduárd e. egy óra vissza-
adása, Szöcs Márton Presmeream Andre e. vételár, Kő-
niges és Copony czég Illyés Illyés e. 20 frt, Király József
Baka József e. 50 frt iránti perök.

Pogány Károly k. t. r. bíró által.

Ohábai Juon Boulea Számocilla Boulea e. adósság,
Bálint Ferenczné Jakab Gyula e. 200 frt, Pétky And-
rásné Gál Sándor e. 300 frt, Chifa Gergely Kozma Já-
nos h. e. tartozás, Utz György Gokán Szimion e. köte-
lezettség, Kovács János Kovács Juliánna e. 580 frt, Nagy
János Kapitán András e. birtokháborítás, Máyer Ignác
Rekeisán Szimion e. adósság, Fekete Aloysius Pünkösti
József h. adósság, Kelemen Józsefné Bagol György e. köte-
lezettség iránti perök.

II. Tanács polgári ügyekben.

Petri Ádám k. t. r. bíró által.

Szaboszlai György hagyatéka Szaboszlai Róza s t.
e. bekeblezés, Farkas Demeterné Farkas Demeter e. ingók

és fekvők, Popa Véronika Popa Péter hagy. e. egy erdő rész, Biró Mihály Filip Gyula e. 99 frt vételár, kir. kinestár Rakotza Juon e. som. vh., Todorán Sio Todorán Juon e. som. vh., Csegezi J. Szániszló Gy. e. som. vh., Pap István Halász Artimon e. kárt., Bogdánfi István Tordai Mária h. e. 120 frt, Füzesán Tódorné Dávid Juon e. 18 frt 10 kr. iránti perők.

Szolga Miklós k. t. r. bíró által.

Fülep Mihály s társai Fülep Györgyné e. végrendelet megsemmisítése, Butykai Emil s t. Butyka Johánka e. zálog kibocsátása, Intze János id. Pap László e. szerződés teljesítése, Vérfi Sándor mint Csiki József felhatalmazottja György János e. 211 frt 50 kr., Bogdánfi Berta Reich Izsák e. 500 frt, Redai Juon Dáncs Muftyei e. 48 frt, Fülep József csődtömege László Endréné e. 36 frt 90 kr., Finta Miklós b. Miske Etelka e. bérlet érvénybe tartás, B. Miske Etelka Finta Miklós e. bérletből elmozdítás, ugyanaz ugyanazellen zárlat, Lukács Mihály Mátyás Mihály e. 42 frt, Bartha Lászlóné Veress József e. 48 frt, Ifj. Solyom Ferencz Solyom János e. vh., Márton Miklósné Vizi Tamás e. 33 frt 60 kr., Geiger Jakab Zelch János e. birt. hábor. iránti perők.

Istvánffy Pál k. t. r. bíró által.

Gere István Szakács József e. sőhelyezés, Babos Sándor Hechs Adolf e. kitelepítés, Munzár Zachariás Bukor Dregics s t. ellen kártérítés, Takesch János s t. Onca Nicoláj e. kártérítés, Ifj. Kende Juon I. Mitru id. Kende Juon e. 120 frt 79 kr., Ugron János Szasz Ferencz ellen sőhelyezés, Bagoméri Elek Mecznér János e. 15 frt, Neuman Bernádné Boska Péter e. 103 frt s jár., Bán László Antal Sándor e. sőhelyezés, Vinkler Károly Oltyán Miklós e. 94 frt 44 kr., Nagy Andrásné Vass József e. 100 frt, Tőkés Antal Magyaros községe e. 59 frt 38 kr., Onisoru Tódor Neisser és társa ellen 9 frt 70 kr., Maxin Vaszília Gracza Nikita e. birtokháborítás iránti perők.

Illyés Károly k. t. p. bíró által.

A szászvárosi árvapénztár Zelkó Károly és neje e. 168 frt zálogjog, Lemhényi János Tatár Juon e. birtokkiigazítás, Leményi Mária s társai Koszonyi Ferencz s

neje e. Horváth Károly Biró Farkas e. Kiss Györgyné Morodin Antal e. szolgalmijog, Demény Mária s társai özv. Demény Mózesné e. fekvők, Peron Stan Zacharia Pitései Andrei, mint kiskoru Pervu Stefán és Emilia gyámja e. 2324 frt, Herszényi Bálint Kelennfy János s t. ellen vételár, Nagy Gábor Kiovini János e. egy kocs kiadása, Csávásy József Flórescu Angyel hagy. e. 33 váltókövetelés iránti perők.

III. Tanács bűnügyekben.

Nagy Samu k. t. r. bíró által.

Jánosi Gergely s társai súlyos testisértés, Cheska Juon testisértés, Tyira Lázár s t. becsületsértés, Zaladi Ilie s t. testisértés, Krisán Pártényie Vaszi s t. testisértés, Tuschel Mátyás s t. becs. sért., Thebán Maruka s társai testisértés, Szabó Petrucz s t. közintézkedések e. kihágás, Faragó Imréné becs. sért., Balog Ábrahám becs. sért., Arezt Eleonora becs. sért., Koraj Juon becs. sért., Prungán Vaszilika testisértés, Gangó Vaszilika becs. sért., Sütő István testisértés, Nagy M.-né becs. sért. Avram Munteanu bántalmazás, Köpe János becs. sért., Denor József lopás, Pánczél Lajos s t. becs. sért. iránti bűnügyök.

Vajda Simon k. t. r. bíró által.

Vittori Pietru becs. sért., Gál Antalné becs. sért., Boga József s társai lopás, Schvarecz János s t. becs. sért., Kedves Borbára becs. sért., Miklós István s t. testisértés, Nagy Lidia becs. sért., Izsák Andrásné becs. sért., Butyka Antalné s t. lopás, Vintille Juon nyilv. erőszak., Csogoly József nehéz testisértés, Sala István s t. sikkasztás, Kazacsai Miklós család iránti bűnügyök.

Popovics Serván k. t. r. bíró által.

Somodi György testisértés, Biburger Frigyes becs. sért., Gáál Ferencz s t. testisértés, Kiss Márton becsületsértés, Mocsil Dochia testisértés, Tamás János közintézkedések e. kihágás, Duldner János becs. sért., Kerst János testisértés, Vita Anikó testisértés, Máthe Ilia s társai becs. sért., Maria Cirilla Cosma becs. sért., Imre Rózália becs. sért., Hutter Pál becs. sért., János Ádám modorcea család, Pávelca Ilie testisértés, Bumbea Juon becs. sért., Antal Andrásné lopás, Pacurár György becs. sért. iránti bűnügyök.

Spech Adolf k. t. r. bíró által.

Csergit Juon s t. lopás, Grindu Juon lopás, Hacze-gán Ludovika becs. sért., Petrea Nicolai s t. tolvajság, Platner Martin becs. sért., Jánosi Péter s t. közintézkedések e. kihágás, Schuller Márton becs. sért., Molnár Lajos becs. sért., Somorai Mihályné becs. sért., Binder János tolvajság, Csomó Józsefné testisértés, Gernicevics Kelemen becs. sért. iránti bűnügyök.

Dr. Dózsa Miklós k. t. p. bíró által.

Lieb József lopás, Pap Lajosné s t. becs. sért., Platner Péter közintézkedések e. kihágás, Máyer József becs. sért., Lázár Antal testibizt., Miklós Zsigmond testibizt., Egei Lajos becs. bizt., Demeter Józsefné becs. bizt., Biró Józsefné becs. bizt., Juon Samoilie Denyásze s t. becs. bizt., Rosin Juon testibiztonság, Popovics Vaszilika lopás, Kulesár Lajos vagyonbiztonság elleni kihágás iránti bűnügyök.

Mégay Ferencz k. t. p. bíró által.

Rieger András nyilvános erőszakoskodás, Zacharia Constantin gyilkosság, Moldován Gavrilla s társai tolvajság, Boros Sámuel sikkasztás, Osváth György család és sikkasztás, Bokor Karácson János s t. közintézkedések, Timár Istváné tulajdonbirt., Pintye Georgei s társai tulajdonbirt. iránti bűnügyök.

IV. Tanács urbéri ügyekben.

Gruz István k. t. p. bíró által.

Makray Lászlónak Mihonyeszk József s társai e. majorsági fekvőségek visszaadása, B. Bernemissza Jánosnak Sajó-Keresztur közönsége e. határtagositás, Gróf László Mórincznak Botkován Juon e. udvari telek visszaadása, ugyanakk Serling volt urbéres község e. irtások visszaadása, ugyanannak Roszka Ckirilla e. udvari telek visszaadása, ugyanannak Roska Gligor e. majorsági telek állomány visszaadása iránti perők.

Felelős szerkesztő:

KUTI ALBERT.

Főmunkatárs:

DOBAI ALBERT.

HIRDETME NYEK.

(61)

„Erdélyi kereskedelmi és hitelbank.“

Meghívás

rendkívüli közgyűlésre.

Az „Erdélyi kereskedelmi és hitelbank“
részvényesei

az 1874. november 3-án délelőtt 11 órakor
a bank helyiségében tartandó

RENDKIVÜLI KÖZGYŰLÉSRE

tisztelettel meghívtnak.

Ezen közgyűlés tárgyai:

Választmányi előterjesztések a bank köpecz — baróti barnaszén-bánya vállalatát illetőleg.

A közgyűlésen személyesen vagy meghatalmazottjaik által részt venni szándékozó részvényesek kötelesek öt nappal a közgyűlés előtt részvényeiket (illetőleg ideiglenes elismervényeiket) a társaság pénztáránál innen nyerendő térítvény és belépti jegy mellett letenni.

Maros-Vásárhelytt, 1874. szept. 29-én.

A választmány.

(2—3)

Sz. 4754. — 1874.

HIRDETME NY.

Közhírré tétetik, hogy ezen városban a Plebánialis templomtól kezdőleg az indóház felé a Dr. Kornhoffer Lajos ur házáig még ez év folytán **KÖBURKOLATOS JÁRDA** lesz lerakandó, s e célból folyó év **október hó 10-én, délelőtt 10 órakor nyilvános árlejtés** fog tartatni, — melyre vállalkozni kívánók a városi tiszti ház iroda-helyiségébe ezennel meghívtnak. — A feltételek szintén ottan bárki által megtekinthetők.

M.-Vásárhely sz. kir. város tanácsának 1874. október 3-án tartott üléséből.

a városi Tanács.

(62)

(1—1)

Ház-eladás.

A régi-baromvásárutcában a 692-ik számú régibb-féle Jenei-ház örökáron eladó; értekezhetni eziránt „Az arany szarvas“-hoz címzett gyógyszerárban. (60) 2—3

(58)

(3—3)

Elfogadtatik
egy vendéglős
kedvező feltételek mellett
azonnal

a DEÁK FERENCZ-utcában lévő
diszesen berendezett

új sörcsarnok és kávéházba,

a melyhez tartozik a gyönyörű kilátással
bíró nyári mulató- és kert.

Eshetőleg bérbe is adatik!

Értekezhetni lehet ott helytt.